

Sygn. akt I ACz 901/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Sławomir Jamróg

SA Grzegorz Krężolek

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. D.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powódki na pkt 1 zarządzenia Przewodniczącego posiedzenia w Sądzie Okręgowym w Kielcach z dnia 3 lutego 2016 roku, sygn. akt I C 3243/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Sławomir Jamróg SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. I C 3243/15 Przewodniczący posiedzenia w Sądzie Okręgowym w Kielcach w pkt 1 zwrócił pozew.

W uzasadnieniu podał, że zarządzeniem z dnia 23 grudnia 2015 r. powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez: wskazanie jej numeru PESEL, złożenie odpisu pozwu (pisma z dnia 27 listopada 2015 r. zatytułowanego „pismo procesowe dłużnika T. D.”), sprecyzowanie strony pozwanej oraz sprecyzowanie żądania pozwu, tj. wskazania czego konkretnie domaga się w ramach ochrony dóbr osobistych, a także uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w kwocie 600 zł, w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, pod rygorem zwrotu pozwu. Zarządzenie 2-krotnie awizowane nie zostało przez powódkę podjęte w terminie, wobec czego pozostawiono je w aktach ze skutkiem doręczenia na dzień 13 stycznia 2016 r., co ostatecznie skutkowało zwrotem pozwu w oparciu o art. 130 § 1 k.p.c.

Powódka T. D. zaskarżyła powyższe zarządzenie w pkt 1 wnosząc o „wznowienie postępowania w sprawie”. Odnośnie nie uzupełnienia braków formalnych pozwu, wyjaśniła, że doręczanie jej przesyłek sądowych odbywało się za pośrednictwem operatora pocztowego InPost. Początkowo zawiadomienia pozostawiane w jej skrzynce pocztowej zawierały niezbędne informacje dotyczące przesyłki, tj. datę pozostawienia przesyłki, jej rodzaj (sądowa-polecona lub tylko polecona), numer nadawczy, dane adresata z miejscem zamieszkania, miejsce pozostawienia przesyłki i termin jej odbioru. Zawiadomienia te posiadały także oryginalny znak firmowy InPost. Natomiast od 2015 r. pozostawiane zawiadomienia nie zawierały informacji czego dotyczą, gdyż z ich treści wynikało wyłącznie, że jest to przesyłka polecona, bez wskazania na przesyłkę sądową. Nadto, mimo, iż adres jej zamieszkania pozostawał niezmienny od 1999 r. przesyłki były pozostawiane do odbioru w różnych punktach na terenie miasta B.. Po interwencji powódki

zawiadomienia zawierały dokładne dane adresowe punktu, gdzie przesyłka była pozostawiona. Powódka zarzuciła, że niepodjęcie awizowanej przesyłki, zawierającej wezwanie do uzupełnienia braków pozwu, było wynikiem niewłaściwej formy doręczenia przesyłki i utrudnianie jej odbioru w punkcie wskazanym w zawiadomieniu. Powódka zarzuciła, że przesyłka powyższa była pozostawiona w sklepie spożywczym z wyrobami alkoholowymi, powierzchnia lokalu była mała, bez wydzielonego stanowiska do odbioru przesyłek. Osoba wydająca przesyłki nie umożliwiła powódce pozostawienia informacji, gdzie dokonuje odbioru przesyłki. Zatem nie podjęcie tej przesyłki nie wynikało z jej winy, lecz celowego działania placówki InPost.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 131 § 1 k.p.c. sąd dokonuje doręczeń przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), osoby zatrudnione w sądzie, komornika lub sądową służbę doręczeniową.

W razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach 131-138 k.p.c., pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma, doręczenie uważa się za dokonane. W takim przypadku doręczający zwraca pismo do sądu z adnotacją o odmowie jego przyjęcia (art. 139 § 1 i 2 k.p.c.). Warunkiem pozostawienia pisma procesowego w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia po jego dwukrotnej awizacji jest prawidłowość adresu, pod który doręczano korespondencję, a także prawidłowość dokonanej awizacji. W sytuacji, gdy próba doręczenia została przeprowadzona pod adresem, pod którym strona nie zamieszkuje, czy też w sposób sprzeczny z wymogami proceduralnymi w tym zakresie, doręczenie na podstawie art. 139 § 1 k.p.c. poprzez złożenie pisma w placówce pocztowej nie może zostać uznane za skuteczne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem, że przepisy o doręczeniach mają charakter obligatoryjny i wyłączają swobodę w tym zakresie (por. postanowienie SN z dnia 2 sierpnia 2007 r., V CSK 155/07, LEX nr 485892).

W niniejszej sprawie powódka nie kwestionowała faktu pozostawienia jej w skrzynce pocztowej zawiadomienia o przesyłce poleconej, pozostawionej w punkcie odbioru, którego adres znajdował się na zawiadomieniu. Powódka zarzuciła jednak, że niepodjęcie awizowanej przesyłki, zawierającej wezwanie do uzupełnienia braków pozwu, było wynikiem niewłaściwej formy doręczenia przesyłki (w tym niewskazanie, że jest to przesyłka sądowa) i utrudnianie jej odbioru w punkcie wskazanym w zawiadomieniu (warunki lokalowe nie były odpowiednie). Powódka nie podała jednak usprawiedliwionego powodu, dla którego po udaniu się do punktu odbioru przesyłki, przesyłki tej ostatecznie nie odebrała, mimo pewnych wskazanych wyżej niedogodności. W takiej sytuacji brak było podstaw by przyjąć, że doręczenie było nieprawidłowe, skoro powódka miała wiedzę o przesyłce, mogła ją odebrać, ale tego nie zrobiła. Należy przyjąć zatem, że doszło do skutecznego doręczenia zastępczego, wobec nieodebrania przesyłki sądowej przez powódkę (art. 139 § 1 k.p.c.). Datą doręczenia pisma sądowego w przypadku przewidzianym we ww. przepisie jest data, w której upłynął termin do odbioru złożonego pisma w oddawczym urzędzie pocztowym, jeżeli przed upływem tego terminu adresat nie zgłosił się po odbiór. W takim przypadku pismo zwraca się do sądu. Doręczenie zastępcze w trybie art. 139 § 1 k.p.c. dotyczy także pierwszego pisma w sprawie (por. postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2010 r., III CZP 105/10, LEX nr 694257).

Same zaś braki formalne pozwu były tego rodzaju, że uniemożliwiały nadanie sprawie biegu i stanowiły podstawę do zwrotu pozwu, w oparciu o art. 130 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Sławomir Jamróg SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek